

در جواب به این همایش نوشته شد با تشکر از نقد دوستان

ضیاء صدرالاشرافی

نقد همایش ملی جهان ایرانی: ماد و هخامنشی

چه جریان هایی و چه کسانی همایش "ماد و هخامنشی" راه اندخته اند؟ و چرا؟

اینهایی که این همایش را تدارک دیده اند، همگی از یک جریان فکری ناسیونالیستی سرچشمه گرفته اند که تحت عنوان "ایرانشهری" معروف شده است. جریانی است کاملاً متکی به ناسیونالیسم افراطی، که برای اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق های آن، هیچ ارزشی قابل نیست. آخرین "متفسر" و رهبر این جریان، استاد دانشگاهی بنام دکتر سید جواد طباطبایی بود که (دو سال پیش در آمریکا فوت کرد)، او تمایلات چپی، قبل از "ایرانشهری بازی اش" داشت و مترجم ناقص کتاب "لنین و فلسفه" لوئی آلتوسر، متفکر مارکسیست فرانسوی بود.

برگزارکنندگان و سخنرانان، اندیشه های کاملاً شوونیستی دارند و به شکل باورنکردنی، عرب ستیز و ترک ستیزاند. اندیشه شان را برعظمت تاریخی و باستان گرایی ایران پایه گذاری کرده اند.... در واقع همان مکتب پان ایرانیستی قدیمی تحت زمامت محسن پژوهشکار هستند که او هم ادامه دهنده راه رضا شاهی در انحصار زبان (فارسی) و نژاد آریائی ادعائی نازیستی بود

که امروزه با ماسکی جدید، پا به عرصه‌ی سیاست ایران گذاشته اند.

زبان فارسی را برترین و تنها زبان، برای تمامی ایرانیان میدانند. نه فقط زبانهای سایر مردمان ساکن این جغرافیا را به رسمیت نمی‌شناسند بلکه هیچ ارزشی برای آنها و فرهنگشان هم قابل نیستند و بیشتر از آن، برای نابودی آنها کمراه‌میت بسته اند. در حالیکه هم عربی و هم ترکی از نظر محتوا و نیز نظم گرامری، برتری آشکاری به زبان فارسی دارند با دویست فعل بسیط (نگاه کنید به: فارسی زبان عقیم از زنده یاد دکتر محمد رضا باطنی)

https://www.bbc.com/persian/arts/story/2008/06/080602_an-bateni-article

ایابی ندارند که عرب ستیز و تورک ستیز نامیده شوند چون موجودیت این دولتیت مهم ایرانی را به رسمیت نمی‌شناسند و از آن دو احساس خطر می‌کنند.

پیروان و سمعکارهای شان را بیشتر از میان اساتید دانشگاهها و دانشجویان علوم انسانی، به خصوص تاریخ انتخاب می‌کنند. در میان لایه‌های از سازمانهای فرهنگی حکومتی، همانند نهادهای برگزارکننده این همایش (سازمان اسناد، کتابخانه ملی و موزه ملی ایران) و نیز وزارت ارشاد، وزارت علوم، پژوهشگاه میراث فرهنگی و سازمان گردشگری و... حضور دارند و بدین ترتیب از این امکانات استفاده، و از این طریق ارتزاق می‌کنند.

گفته می‌شود بعد از فوت سید جواد طباطبایی، اسفندیار رحیم مشایی (مرشد و مشاور سابق احمدی نژاد) به شدت از این جریان، حمایت فکری و مالی می‌کند و حتی شایع است لیدری این جریان به او سپرده شده است...

نظام حاکم که به ظاهر و بطور رسمی، مخالفت خود را با این جریان اعلام کرده است اما تمامی شواهد و قراین نشان میدهند که در پیشتر پرده، نه فقط مانع برای فعالیت آنها ایجاد نمی‌کند بلکه مجال تحرک بیشتر را برای آنها فراهم کرده است.

کافی است به تابلویی که سردر محل برگزاری همایش نصب شده است، نگاهی بیندازیم... این همایش دارای دو اسکال معرفت‌شناسی (اپیستمولژیک) است. خطاهای معرفت‌شناسی قابل اصلاح نیستند:

خطای اول: (جهان ایرانی)! درانتساب به سرزمین ایران، به چه معناست؟

(۱)- در معنای درست و علمی آن، که در برگیرنده تمام ساکنان آن سرزمین، از آغاز غارنشینی و شکار، تاریخدان به ده نشینی

وسپس شهرنشینی درایلام در(۳۲۰۰ پیش از میلاد) یعنی پنج هزار و دویست سال پیش.

این سرزمینی را، از زمان سلطان یعقوب آق قویونلو (۱۴۵۰ تا ۱۵۰۱ میلادی) ببعد، هم دولتمردان ما و، هم پادشاهان همسایه‌ی ما (ایران اش) نامیدند (زیر نویس)/ دراین صورت تمدن‌های: ایلام، گوتی، لولوبی، کاسی، ماننا، اورارت، چرا فراموش شان شده است؟ از ماد (۷۱۵ ق.م) و هخامنشی (۳۳۰-۵۵۰ ق.م) یعنی پایان عصر باستان چرا آغازکرده‌اند؟
نهاعمرسلطنت ایلام (۲۵۶۰) سال بود
 $= ۲۵۶۰ - ۶۴۰$ = ۲۹۲۰ ق.م).

کاسی‌ها پانصد سال بربابل حکومت کردند درحالی که عمر حکومت مستقل ماد شصت و چهار سال بود:
 $= ۲۹۲۰ - ۵۵۰$ = ۲۳۷۰ ق.م) / عمر هخامنشی چنانکه اشاره شد دویست و بیست سال بود.
 $= ۲۳۷۰ - ۵۵۰$ = ۲۸۲۰ ق.م)

اینکه چرا این تمدن‌های درخشن حذف شده‌اند، برای هر انسان عاقل و اندیشمندی سوال برانگیز است.
دیگران تاریخ جعلی برای خود درست می‌کنند

ولی گروهی در ایران، بنام ایران دوستی، تاریخ واقعی و قابل افتخار کشور خود را با تکیه بر (نژاد پرستی نازیستی آریائی)، که بسبب موهم بودن از نظر علمی به تاریخ سپرده شده) حذف می‌کنند.

(۲)- میرسیم به تعبیر دوم از (ایران و جهان) منتب به آن یعنی جهان ایرانی) که تعبیر (نازیستی آریامهری) از (زبان فارسی و در رابطه با نژاد موهم آریایی) است که ایرانی و ایران را، در نسبت به آن معنی می‌کنند.

نهای علمی که مقوله‌ی ("نژاد" و "گونه") ("ریس" و "اسپس") را میتواند توضیح دهد عملی ژنتیک است.

در سیپاتامبر سال دوهزار میلادی، گدی ژنتیکی انسان (برآمده در شش میلیون سال پیش در افریقا) را در شهر (لایپزیک) آلمان و در آمریکا و فرانسه باز کردند و معلوم شد انسان با چهار رنگ مختلف یک گونه (اسپس) است و نه نژاد (ریس)، زیرا می‌توانند از هم با روش‌های مدعیان ما، میتوانند ژن‌های خود را بر احتی در آزمایشگاه مشخص کنند) / سگ نژاد است و دارای گونه‌های مختلف است که از هم با روش‌نمی شوند.

بنظرمی‌رسد ارجاع شما برگزارکنندگان همایش به ماد و پارس (هخامنشی) پیروی محمد رضا شاه آریامهری ترک تبار است!؛
مادر رضا شاه، خانم "نوش آفرین آیرملو"، از مهاجران ایل آیرملویی قفقازی یعنی از گرجستان به مازندران است.

پدر رضا شاه، "عباسعلی داداش بیگ" جزو بیرگار قزاق بود. ترک بودنش هم از نام و هم از شغلش (قزاق بودن) پیدا است
مادر محمد رضا شاه هم خانم "تاج الملوك آیرملو" متولد با کو و مهاجر به اورمیه از همان ایل آیرملو است.

خانم فرح دیبا / پهلوی: مادر شاهزاده رضا هم، منتب به خانواده دیبا (حاجی سید محققین ازیاران شیخ محمد خیابانی و نماینده مردم تبریز در مجلس شورای ملی) بود.

تاریخ ایران را، از ماد و هخامنشی (پایان باستان) حساب کردن برای آنست که (کوروش پس از بریدن سر مرده اش بدستور ملکه ماساژت‌ها تومیریس، کمی آسوده بخوابد!). آن مقبره هم استیل یونانی دارد و بنا به دخالت عقل در تاریخ، بعد از اسکندر میتواند ساخته شود!

ملکه تومیریس بخاطر کشته شدن تنها پسرش درجنگ کوروش، وقتی برای انتقام، مرده کوروش را سرمی برد، آیا جنازه اورا تحويل کموجیه میدهد تا در آن مقبره با استیل یونانی پس از دویست سال دفن شود؟

اشکال یا خطای دوم معرفت‌شناسی برگزار کنندگان همایش: این دید (نژادی- زبانی یعنی نازیستی آریامهری) دارای یک اشکال معرفت‌شناسی دیگر است و آن اینکه از بدن‌شانسی نژاد پرستان وطنی، دو قبیله از شش قبیله ماد یعنی (بودی اوی) ها و (مُغ) ها که "دشت مُغان" در آذربایجان بنام آنها است، زبان‌شان همانند سومری، ایلامی، گوتی، ماننا و... عهد باستان و مثل ترکی، فنلاندی، کره‌ای، امروز، زبانی است التصالقی یا پیوندی (آگلوتی نی- تیو لانگ) / و نه مثل زبان‌های هندواروپایی، یک زبان تحلیلی (آنالیتیک).

میتوانید در این موضوع به کتاب کم نظیر (در تاریکی هزاره‌ها، ص: ۱۲۴) و نیز مردم‌شناسی ایران (هنری فیلد ترجمه عبدالله

فریار، ص: ۱۵۷)، رجوع نمایید.

برخلاف برگزارکنندگان این جلسه، چون به اطلاع محمد رضا شاه (آریامهر) رسانیدند که دو قبیله ماد آریایی نیستند (زبانشان مثل ترکی بوده است) چون با (آریامهر بازی آن سلطان جمشید نشان بقول رستم التواریخ) ترک بودن دو قبیله ماد، جور درنمی آمد، خورشید نژاد آریایی (آریامهر)، دستورداد تا کروات های گران قیمت (کریستین دیور) را که برای همه میهمانان مرد سفارش داده بود، دور بریزند! چرا که دریک طرف "داریوش اول" یک مرد پارسی (هخامنشی)، و در طرف دیگرش، یک مرد، از مادهای (ناخالص ازنظر نژادی!) وجود داشت (نقل از زنده یاد دکتر حبیب الله شریفی که یکی از آن کروات ها را بیادگار برداشته بود).

(زیرنویس): ایران، منظور کشور ایرانی است که پاد - شاهنش خود را، شاه ایران میدانند و مینامند. طبعاً (ایران شعر) اعتبار علمی و تاریخی ندارد:

از جمله در شاهنامه، زابل، اهواز، کرمان، همانند مازندران، ومثل توران و روم، ایران نیست:
«چو دارا، زِ کرمان، به ایران رسید/
دو به راز بزرگان لشکرندید/
دو صد مرد برگزید اند رمیان/
زایران و اهواز و از رومیان/
ز زابل به ایران، ز ایران به تور/
برای تو پیمودم این راه دور/
این مربوط به دارا و اسکندر بود

در مورد ساسانیان هم کردستان و گیلان و ... جزو ایران نیست و شاهان ساسانی چون اردشیر بابکان و اشویرون ا به آن جا ها لشکرکشی می کنند.

سخن را با کلمه قصاری به پایان میرسانم:
"فضیلت و رذیلت همیشه فردی است".

زیرا در میان تمام (رنگ ها، تبارها، ادیان، ایدیولژی ها، فرهنگ ها، زبان ها، ملت ها)، انسانهای شریف و مدافعان حقیقت، خوبی و عشق که طبعاً مخالف آزادی گشی، برابری ستیزی و ظلم و دروغ و نفرت هستند، وجود داشته و خواهند داشت و نیز در میان همه‌ی آن گروه ها که نام بُردم، افراد خود فروخته و پست و نژادپرست و خود مرکزیین، که یاران فکری و بازوی اجرایی تبعیض ها و ظلم ها شده اند، باز وجود داشته و خواهد داشت.

به امید پیروزی پیروان راه:

نیکی، حقیقت، زیبائی، عدالت، محبت و تسامح، برطرف داران: بدی، دروغ، زشتی، ظلم، نفرت و مطلق بینی مدعیان، در معنای حافظی کلمه یعنی: غرقه در "جهل" و "خود پرسنی".